

ವಿ ಜಿ ಪೂಜಾರ್ ಅಂಕಣಗಳು

'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪರಿಕಲ್ಪನೆ- ಕನ್ನಡ ಸಂವಾದಿ ಪದ

ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್(classical) ಎಂಬ ಆಂಗ್ಲ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ ಇದೀಗ; ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಸಿಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜಸ್ (Classical Languages) ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದನ್ನೇ ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ಇನ್ನಿತರ ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮದವರು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಸ್ಥಾನ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸಿದುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವೆವು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯೆಂದೇ ಅಧಿಕೃತ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದೆ. ಆದರೆ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದಕ್ಕೆ 'ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ' ಎಂಬ ಪದವು ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಂವಾದಿಯಾಗಬಲ್ಲುದೇ? ಅಲ್ಲದೇ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕನ್ನಡದ್ದೇ ಆದ ಪದವನ್ನೇ ಬಳಸಬಾರದು? ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪದವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಹುದು.

'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಎಂದರೆ ಪುರಾತನ, ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಅಭಿಜಾತ, ಮಾರ್ಗ, ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಎಂದರ್ಥ. ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಕೇವಲ ಭಾಷೆಗಷ್ಟೇ ಸಂಬಂಧಿಸದೆ ಲಲಿತಕಲೆಗಳಾದ ಚಿತ್ರ, ಶಿಲ್ಪ, ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವೆವು. ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಡಾನ್ಸ್(Classical Dance), ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ (Classical Music), ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಆರ್ಟ್(Classical Art), ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಡ್ರಾಮಾ(Classical Drama) ಎಂದೆಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವೆವು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದವು ಹಳೆಯದಾದುದನ್ನು, ಪುರಾತನವಾದುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಾಗಿದೆ.

ಜೊತೆಗೆ ಈ ಪದವು ಶ್ರೇಷ್ಠ, Refined, Relating to ancient Books, ಸಾಧು, ಅಧಿಕೃತ, ಸಮೃದ್ಧ, ದೃಢೀಕೃತ, ನಂಬಲರ್ಹ, ಕ್ರಮಬದ್ಧ, ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತ ಎಂಬರ್ಥಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬ ಶಬ್ದವೂ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಳಗೊಂಡಂಥದೇ ಆಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ತುಂಬ ಓದಿಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ, ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಹೊಂದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂದು ಕರೆಯುವೆವು. 'ಶಾಸ್ತ್ರ' ಎಂದರೆ 'A Learned Man' ಎಂದರ್ಥ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕ ಎಂದೂ ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು.

ಇದರಂತೆಯೇ ಪುರಾತನವಾದ, ಅಧಿಕೃತ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಪದ್ಧರಿತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಭಾಷೆಗೆ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವುದುಂಟು. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಂಪದ್ಧರಿತಗೊಳಿಸುವ ಭಾಷೆಯೇ ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಹತ್ವ ಪಡೆಯುತ್ತ ಬಂದ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಪನ್ನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಆಕರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಮೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಭಾಷೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವೆವು.

ಉದಾ: ಸಂಸ್ಕೃತ, ಗ್ರೀಕ್, ಪರ್ಶಿಯನ್, ಲ್ಯಾಟಿನ್, ಹೀಬ್ರು, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಜನತೆಯ ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಅಪಾರ ಗ್ರಂಥ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಈ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಗ್ರಂಥಗಳು ಈಗಿನವರಿಗೂ

ದಾರಿದೀಪವಾಗುವಂತಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ರಾಜಕೀಯ, ಆಡಳಿತ, ಜೀವನಮೌಲ್ಯ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯ ಹಾಗೂ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಮೃದ್ಧ ಮಾಹಿತಿ ಇದ್ದು, ಈ ಮಾಹಿತಿ ಮುಂದಿನ ಜನತೆಗೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಬಲ್ಲದು.

ಈ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಅನುವಾದ, ಪುನಾಸ್ಕೃಷ್ಣಿ ಮಾಡಲು ತುಂಬ ಅವಕಾಶಗಳುಂಟು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಇಂಥ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಭಾಷೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ಕೆಲವರು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಮಹತ್ವಪಡೆದು ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿದ್ದು, ಈಗ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲದ; ಅಂದರೆ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿರದ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಭಾಷೆಗಳೆನ್ನುವರು. ಆದರೆ ಇದು ಸಮಂಜಸವಾದುದಲ್ಲ.

ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಪದಕ್ಕೆ ಈಗ ಸಂವಾದಿ ಪದವಾಗಿ ಬಳಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ 'ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ' ಎಂಬ ಪದವು ಸೂಕ್ತವಾದುದಲ್ಲ. 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದವು ಹೊಂದಿದ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಪದವು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾರಂಪಾರಿಕ, ಅಭಿಜಾತ, ಚೆನ್ನಡಿ, ನಲ್ಲನ್ನಡ, ಅನುಪಮ, ಪಳಮೈ ಕನ್ನಡ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿರುವರು. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಡಾ.ಎಂ. ಚಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿಯವರು 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ 'ಅಭಿಜಾತ'ವೆಂಬ ಪದ ಸೂಕ್ತವಾದುದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬಳಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ 'ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ' ಎಂಬ ಪದವು ಹೊಂದಿದ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವರು. ಅಲ್ಲದೇ ಇದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನಿಯಮಬದ್ಧ ಅರ್ಥಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಹೊಂದಿದೆ. 'ಅಭಿಜಾತ' ಪದವು ಅತ್ಯುತ್ತಮ, ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಪುರಾತನ, ಚಿರಂತನ ಎಂಬೆಲ್ಲ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಅಭಿಜಾತ' ಪದವೇ 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಂವಾದಿ ಪದವೆನ್ನುವರು.

ಪ್ರೊ. ಲಿಂಗದೇವರು ಹಳೇಮನೆ ಅವರು ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಪದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಂವಾದಿ ಪದವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಹುಡುಕಬೇಕು ಎಂಬ ಕಳಕಳಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತ, ಪಳಮೈಕನ್ನಡ(ಹಳೆಗನ್ನಡ) ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವರು. ಈ ಪದವು ಪುರಾತನ, ಹಳೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದದ ಅರ್ಥವೂ ಪುರಾತನ, ಪ್ರಾಚೀನವೆಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಹಲವು ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹಳೆಯದು, ಹೊಸದು ಎಂಬೆರಡು ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೆನ್ನುತ್ತ, 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಭಾಷೆಯು ಹಳಗನ್ನಡವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಸಂವಾದಿ ಪದವೆಂದರೆ 'ಪಳಮೈ ಕನ್ನಡ'ವೇ ಆಗಿದೆಯೆನ್ನುವರು. ಇದನ್ನೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುತ್ತ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಭಾಷಾಭಿಮಾನವನ್ನು, ಕಳಕಳಿಯನ್ನೂ ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಸಿಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾದರೂ ನಾವು ಕನ್ನಡಪದ 'ಪಳಮೈ ಕನ್ನಡ'ವನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆನ್ನುವರು.

ಡಾ.ಕೆ.ವಿ. ನಾರಾಯಣ ಅವರು 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಸಂವಾದಿ ಪದ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಎನ್ನುವರು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಪರಂಪರೆ ಇದೆ. ಈ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಸ್ಥಾನ ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆಯೆನ್ನುವರು. 'ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ' ಪದಕ್ಕಿಂತಲೂ 'ಪಾರಂಪರಿಕ' ಪದವು 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಸಂವಾದಿಯಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವರು.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದಕ್ಕೆ 'ನಲ್ಲನ್ನಡ', 'ಚೆನ್ನಡಿ', 'ಅನುಪಮ' ಎಂಬ ಸಂವಾದಿ ಪದಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವರು.

'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದಕ್ಕೆ 'ಅಭಿಜಾತ' ಎಂಬ ಪದವು ಸೂಕ್ತ ಸಂವಾದಿಯಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಡಾ.ಎಂ. ಚಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಅಭಿಜಾತ ಪದವನ್ನು ಲಲಿತಕಲೆಗಳಿಗೆ ಬಳಸುವ ರೂಢಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಅಭಿಜಾತ- ಪದವು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು. ಅಭಿಜಾತ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಭಾಷೆಗೆ ಈ ಪದ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದು.

ಪ್ರೊ. ಲಿಂಗದೇವರು ಹಳೇಮನೆ ಅವರು ಸೂಚಿಸಿದ 'ಪಳಮೈ ಕನ್ನಡ' ಪದವೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಹಳಮೆ, ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ, ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ, ಚಿರಂತನತೆ, ಸಮೃದ್ಧತೆ, ಅಧಿಕೃತತೆ ಮುಂತಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸದು. ಈ ಪದವು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅನನ್ಯತೆ, ಆಸ್ಮಿತೆ, ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಧರ್ಮ, ಪರಂಪರೆ ಈ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿ, ವೈಶಾಲ್ಯತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳದು.

ಡಾ.ಕೆ.ವಿ. ನಾರಾಯಣ ಅವರು ಸೂಚಿಸಿದ 'ಪಾರಂಪರಿಕ' ಎನ್ನುವ ಸಂವಾದಿ ಪದವೂ ಈ ಮೇಲಿನ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಇದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು. ಪರಂಪರೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ, ಅಧಿಕೃತತೆ, ಚಿರಂತನತೆ ಇವೂ ಒಳಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪದವೂ ಸೂಕ್ತ ಸಂವಾದಿಯನ್ನಿಸದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದಕ್ಕೆ 'ನಲ್ಲನ್ನಡ' 'ಚೆನ್ನುಡಿ', 'ಅನುಪಮ' ಎಂದೆಲ್ಲ ಗುಣವಾಚಕ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿದ ಸಂವಾದಿ ಪದಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದೂ ಸಮಂಜಸವೆನ್ನಿಸದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಪದಗಳು 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದದ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಈಗಾಗಲೇ 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದಕ್ಕೆ 'ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ' ವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ ಸಂವಾದಿ ಪದವನ್ನೇ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು ಬೀಳದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೂ ಈಗಾಗಲೇ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಗಳೆಂದೇ ತನ್ನ ಅಧಿಸೂಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದೆ. 'ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ' ಎನ್ನುವ ಪದವು ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದವು ಹೊಂದಿದ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನೇ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಕ್ರಮಬದ್ಧ, ಪ್ರಮಾಣಭೂತ, ಪುರಾತನ, ಚಿರಂತನ, ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣ, ಸಮೃದ್ಧ ಈ ಮುಂತಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು 'ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ' ಪದವು ಹೊಂದಿದೆ.

ಈ ಪದವು 'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಸಂವಾದಿಯೇ? ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮಧ್ಯೆ ಇದೆಯೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಈ ಪದವು ಜನಾಂದೋಲನವೊಂದರ ಮೂಲಕ- ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆಯೆನ್ನುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ನಿಜ. ಇದು ರೂಢಿನಾಮವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪದಗಳ ಬಳಕೆ ಜನತೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅದು ಸರಿ ಇರಲಿ, ತಪ್ಪಿರಲಿ, ಸೂಕ್ತವಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದೇ ಇರಲಿ, ಅದು ಜನತೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಮುದ್ರೆಯನ್ನೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಚಲಾವಣೆಗೆ ಬಂತೆಂದರೆ ಮುಗಿಯಿತು. ವಿದ್ವಾಂಸರು ಎಷ್ಟೇ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರೂ, ಸೂಕ್ತ ಪದಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರೂ ಜನ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಕಷ್ಟ.

'ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್' ಪದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಸಂವಾದಿ ಪದವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಿಂದಲೇ ಆಯ್ದು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸೂಚನೆಯೇನೋ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ. ಆದರೆ ಸೂಕ್ತ ಸಂವಾದಿ ಪದ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗದೇ ಹೋದಾಗ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಪದಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರ ಸನಿಹದ ಅರ್ಥ ನೀಡುವ, ಗುಣವಾಚಕಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದು ಔಚಿತ್ಯಪೂರ್ಣವೆನ್ನಿಸದು. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ, ಪ್ರಯೋಗಿಸುವಾಗ ಇದೇ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು, ಆ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಾರದು ಎಂಬ ಮಡಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ದಿನ ನಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಹಿಂದಿ, ಮರಾಠಿ, ಉರ್ದು ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳ ಎಷ್ಟೊಂದು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಬೇರೆ- ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಶಬ್ದಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾಷಾಕೋಶದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಹೋಗಿವೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗದೇ ಇರದು. ಪೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮ, ಉತ್ತರ, ದಕ್ಷಿಣ, ಮುಖ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಖೇದ, ಶ್ರೇಷ್ಠ, ದೃಷ್ಟಿ, ಪಾರ, ಸಂಸ್ಥೆ, ಸ್ಪರ್ಶ, ಜ್ಞಾನ, ಪ್ರತಿವಕ್ರ, ಧರ್ಮ, ಸಭ್ಯ, ಮಹೂರ್ತ, ಉತ್ಸವ, ಪಾನಕ, ಸನ್ನಿಧಿ, ಸುವಾರ್ತೆ, ಶ್ರಾದ್ಧ, ಜಂಗಮ, ಕಾಯಕ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಈ ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯದ ಮಾತು- ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವೆವು.

ಇವುಗಳಂತೆಯೇ ಪರೇಶಾನ್, ನಾಲಾಯಕ್, ತಾರಿಫ್, ಬಾರಿಕ್, ಬಯಾನ್, ಸರ್ದಿ, ಸಡಕ್, ಮುಂತಾದ ಉರ್ದು ಪದಗಳನ್ನೂ, ರಿಕಾಣಿ, ಖಿಚಡಿ, ದಗದ್, ರೀಕ್, ಮಾಂವಸಿ, ಯುಣಕ್, ಥಾಲಿ, ಭಕ್ರಿ ಮುಂತಾದ ಮರಾಠಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವೆವು. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವಾಗ ಯಾರೂ ಈ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದ, ಆ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದ ಎಂದು ಎಣಿಸಿ, ಗುಣಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶಬ್ದಗಳ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿವಂತಿಕೆ ಸಲ್ಲದು. ಯಾವ ಶಬ್ದವು ಆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಸಮರ್ಪಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ. ಭಾಷೆ ಹರಿಯುವ ನದಿ ಇದ್ದಂತೆ. ಅದೊಂದು ಜೀವಂತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಅದು ಯಾರ ಸೊತ್ತೂ ಅಲ್ಲ. ತೊತ್ತೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಹೇಳಿಕೆ, ನಿರ್ದೇಶನದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವಂಥದೂ ಅಲ್ಲ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾವಿಂದು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪರಿಭಾವಿಸಬೇಕಿದೆ. ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನವಿರಕೂಡದು ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಅಭಿಮಾನವಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅದರ ಪ್ರಾಯೋಜನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಅಂದಾಗ ಭಾಷಾಧ್ಯಯನವು ಸಾರ್ಥಕವೆನ್ನಿಸುವುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಈಗ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನೇಗ ನಡೆಸಬೇಕಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ತುಂಬಾ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಮೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದೆ.

ಪ್ರಾಚೀನತನವೂ, ಮೌಲಿಕವೂ, ಸಮೃದ್ಧ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂಥವೂ ಆದ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಅಧ್ಯಯನವೇಗ ಅನ್ಯಜ್ಞಾನ ಶಿಸ್ತುಗಳ ಬೆಳಕಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಲೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದೀಗ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್-ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ಥಾನ ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಭಾಷೆಯ ಅವಸ್ಥಾಂತರ

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು, ಇದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸುದೀರ್ಘ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಕಳೆದ ಹದಿನೈದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದು ಪೂರ್ವದ ಹಳಗನ್ನಡ, ನಡುಗನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಹೊಸಗನ್ನಡ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ- ಭಿನ್ನ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತಾ, ಬದಲಾಗುತ್ತಾ, ತನ್ಮೂಲಕ - ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದುದನ್ನು ಶಾಸನ, ತಾಮ್ರಪಟ, ಕಾವ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಸಮೂಹ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಾದ ಪತ್ರಿಕೆ, ಚಲನಚಿತ್ರ, ನಾಟಕ, ದೂರದರ್ಶನ, ಬಾನುಲಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುವೆವು.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಆಯಾ ಕಾಲದ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಆಧುನಿಕ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂದುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವೆವು. ಭಾಷೆ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ; ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಅದರಲ್ಲೂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ವನ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ಅರ್ಥಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆದುವು ಎಂದರೆ ಅದು ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಬದಲಾವಣೆಯು ಭಾಷೆಯ ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣವೂ ಆಗಿದೆ.

ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವ ಧ್ವನಿ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಮಾನವನೇ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತ ತನ್ನ ನಿತ್ಯದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೊಸ- ಹೊಸ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಬಳಸುತ್ತಾ ಬರುವುದರಿಂದ ಭಾಷೆಯು ಬೆಳೆಯುವುದು. ಅದೊಂದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹರಿಯುವ ನದಿಯಿದ್ದಂತೆ. ಅದು ತನ್ನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಪ್ರಭಾವ, ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿದ್ದು , ಈ ಪ್ರೇರಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಂದಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ನಿತ್ಯಪರಿವರ್ತನಶೀಲವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಮಾನವನು ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ, ಅನ್ಯ ಭಾಷೆ- ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ, ಅನೇಕಾನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಬರಹಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಗೊಂಡು, ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದು ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವನು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಭಾಷೆಯು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಬರುವುದು. ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನತೆಯ ಸಹಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪದಗಳ ಸ್ವೀಕರಣ ಕ್ರಿಯೆ ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು. ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳು ಜನರ ಸುತ್ತಾಟದ ಪರಿಣಾಮದಿಂದಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತಗೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಹೀಗಾಗಿ ಭಾಷೆ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಪಯಣಿಸುವುದು.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಯಂತಿರುವ ಅದು ಇನ್ನೊಂದು, ಮತ್ತೊಂದು, ಮಗದೊಂದು ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ, ಭಿನ್ನ- ಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜನಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮಿಳನಗೊಳ್ಳುವುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಭಾಷೆ- ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಶಬ್ದಗಳ ಸ್ವೀಕರಣ, ಕೊಡು- ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ನಡೆಯುವುದು. ಹೀಗೆ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುವವು. ತನ್ಮೂಲಕ ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಸಾಗುವುದು.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಾವುದೇ ಮಡಿವಂತಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುವೆವು. ಇದು ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ ಬರಬಹುದಾದ ಹೊಸ ನೀರಿನ ಅಲೆಗೆ ಎದೆಕೊಟ್ಟು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿ ಬದಲಾವಣೆಯ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಧ್ವನಿ- ಅರ್ಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ

ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ, ನಿತ್ಯ ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊಸ- ಹೊಸ ರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಳಕೆಗೊಳ್ಳಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಕಾಸ, ಸಂಕೋಚ, ಉತ್ತಮ, ಹೀನ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದುವುದರ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂದುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವೆವು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದಿದ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು.

ಉದಾ: ಮಲ್ಯೆ > ಮಲೆ, ಎಷ್ಟು > ಎಟು, ಪಾಲು > ಹಾಲು, ಅಸಗ > ಅಗಸ, ಗರ್ಡೆ > ಗಡ್ಡೆ, ಚಮ್ಮಟಿಗೆ > ಚಾಟಿ, ಚಂದ್ರ > ಚಂದಿರ, ಮಯಣ > ಮೇಣ, ಕಳ್ತೆ > ಕತ್ತೆ, ಶ್ರೇಣಿ > ಎಣಿ, ಸ್ನೇಹ > ನೇಹ, ಸ್ತಂಭ > ಕಂಬ, ಸ್ಥೂಲ > ತೊಲ, ಪಲ್ಲಿ > ಹಲ್ಲಿ, ಪಾವು > ಹಾವು, ಖಡ್ಗ > ಖಡುಗ, ಭಕ್ತಿ > ಭಕುತಿ, ಯುಕ್ತಿ > ಯುಕುತಿ, ಹರ್ಷ > ಹರುಷ, ಬ್ರಹ್ಮ > ಬರಮ, ಹಸಿರು > ಹಸುರು.

ಈ ಮೇಲಿನ ಶಬ್ದಗಳು ಉಚ್ಚಾರಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಮಿತವ್ಯಯಾಸಕ್ತಿ, ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಸಹಜ ಉಚ್ಚಾರಣಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಧ್ವನಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿದೆವು. ಇಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಾದ ಧ್ವನಿವ್ಯತ್ಯಾಸ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಅರ್ಥವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡದೆ, ರೂಪವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವೆವು.

ಹಳಗನ್ನಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ 'ರ' (ಹಳಗನ್ನಡ 'ರ') ಧ್ವನಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ 'ರ' ಧ್ವನಿಯು, 'ವಿ' ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 'ಳ'ವು ನಡುಗನ್ನಡ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ್ದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವೆವು. ' ರ ಳ ' (ಹಳಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ)ಗಳು ಪ್ರಯೋಗಗೊಂಡ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥಕ್ಕೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗೊಂಡು ಬಳಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದ 'ರ ಳ' ಯುಕ್ತ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊಂದಿದ ಅರ್ಥಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಯದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಉದಾ: ಅಳೆ(ಹಗ)- ಕಲ್ಲು, ಅರೆ- ಅರೆ

ಬಾಳೆ(ಹಗ)- ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು, ಬಾಳೆ- ಮೀನು

ಮುಂದೆ ಬರಬರುತ್ತಾ ನಡುಗನ್ನಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ರ ಳ' (ಹಗ) ಅಕ್ಷರಗಳ ಬಳಕೆಯು ನಿಂತು ಹೋದುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವೆವು.

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಅರ್ಥ ಇರಬೇಕೆಂದೇನೂ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಹಾಗೆ ಇರುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕಿರುವ ಅರ್ಥ ಕಾಲ- ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಬರುವುದುಂಟು. ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಆ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವವ, ಅದನ್ನು ಕೇಳುವವ ಹಾಗೂ ಆ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ- ಮೂರೂ ಕಾರಣವಾಗುವವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಶಬ್ದವು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಒಂದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಹೊಂದಿರಲಾರದು. ಅದು ಕಾಲ- ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಗೆ- ಬಗೆಯ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತ ಬರುವುದು. ಹಳಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥಗಳು ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ- ಭಿನ್ನವಾದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು.

ಉದಾ:

ಶಬ್ದ	ಹಳಗನ್ನಡ	ಹೊಸಗನ್ನಡ
ಸಮಯ	ಧರ್ಮ	ವೇಳೆ
ಅಮ್ಮ	ತಂದೆ	ತಾಯಿ
ಕುನ್ನಿ	ಗಂಡುಮಗು	ನಾಯಿಮರಿ
ಕೂಸು	ಹೆಣ್ಣುಮಗು	ಚಿಕ್ಕಮಗು
ಟೀಕೆ	ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ	ಟೀಕಿಸು, ನಿಂದಿಸು
ಭದ್ರ	ಮಂಗಳ	ಜೋಪಾನ
ಮರ್ಯಾದೆ	ಎಲ್ಲೆ, ಗಡಿ	ಗೌರವ
ಸೀರೆ	ವಸ್ತ್ರ	ಹೆಂಗಸರ ಉಡುಪು

ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅವು ಹೊಂದಿದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸ, ಸಂಕೋಚ, ಹೀನ, ಉತ್ತಮ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯ- ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬಳಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವೆವು. ಇಂಥ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ಉದಾ: ಅರ್ಥ ವಿಕಾಸ-

ಶಬ್ದ	ಮೊದಲಿದ್ದ ಅರ್ಥ	ಈಗಿನ ಅರ್ಥ
ಸಮಾಚಾರ	ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿ	ಯಾವುದೇ ತರದ ಸುದ್ದಿ
ಎಣ್ಣೆ	ಎಳ್ಳಿನಿಂದ ತೆಗೆದ ಜಿಡ್ಡು	ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಜಿಡ್ಡು ಪದಾರ್ಥ
ಓಲೆ	ತಾಳೆಗರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ	ಬೆಂಡೋಲೆ, ಮುತ್ತಿನೋಲೆ, ವಜ್ರದೋಲೆ
ಭೀಮ	ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ	ಭೀಮನಂತೆ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ

ಅರ್ಥಸಂಕೋಚ:

ಶಬ್ದ	ಮೊದಲಿದ್ದ ಅರ್ಥ	ಈಗಿನ ಅರ್ಥ
ಸೀರೆ	ವಸ್ತ್ರ	ಹೆಂಗಸರು ಉಡುವ ವಸ್ತ್ರ
ಜಂಗಮ	ನೆಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾಡುವವ	ಒಂದು ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವ
ಒಡವೆ	ಆಸ್ತಿ, ಸಂಪತ್ತು	ಆಭರಣ
ಮೀನ್	ಮಿನುಗುವ ವಸ್ತು	ಮೀನು
ಕುರುಬ	ಗುಡ್ಡಗಾಡು ವಾಸಿ	ಕುರಿ ಕಾಯುವ ಜನಾಂಗ, ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೆಸರು

ಹೀನಾರ್ಥಪ್ರಾಪ್ತಿ:

ಶಬ್ದ	ಮೊದಲಿದ್ದ ಅರ್ಥ	ಈಗಿನ ಅರ್ಥ
ಕೂಳ್ ಆಹಾರ		ಸತ್ತವರ ಮನೆಯ ಊಟ
ತಿಥಿ	ಪಂಚಾಂಗ ರೀತಿ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ದಿನ	ಸತ್ತವರ ದಿನ

ಆಳ್	ಶೂರ	ಸೇವಕ
ಶಿಕ್ಷಾ	ಶಿಕ್ಷಣ	ದಂಡನೆ
ಗಾಳಿ	ವಾಯು	ಪಿಶಾಚಿ, ದೆವ್ವ, ಭೂತ
ಅಗ್ನಿ	ಶ್ರೇಷ್ಠ	ಕನಿಷ್ಠ, ಸೋವಿ
ಪೆದ್ದ	ಪಂಡಿತ	ದಡ್ಡ, ಮೂರ್ಖ
ಟೀಕೆ	ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ , ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ	ಟೀಕಿಸು, ನಿಂದಿಸು
ಅವಸ್ಥೆ ಸ್ಥಿತಿ		ಹೀನಸ್ಥಿತಿ

ಉತ್ತಮಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿ:

ಶಬ್ದ	ಮೊದಲಿದ್ದ ಅರ್ಥ	ಈಗಿನ ಅರ್ಥ
ಮರ್ಯಾದೆ	ಗಡಿ, ಎಲ್ಲೆ	ಗೌರವ
ಸಭಿಕ	ಜೂಜುಗಾರ	ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತ
ದಿಗ್ಗಜ	ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುನಿಂತ ಆನೆಗಳು	ಆಸ್ಥಾನ ಪಂಡಿತ, ಪ್ರಕಾಂಡ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಹೊಂದಿದವ

ಅರ್ಥಾಂತರ:

ಶಬ್ದ	ಮೊದಲಿದ್ದ ಅರ್ಥ	ಈಗಿನ ಅರ್ಥ
ಅಮ್ಮ	ತಂದೆ	ತಾಯಿ
ದಾಹ	ಉರಿ	ಬಾಯಾರಿಕೆ
ನಿಜ	ತನ್ನ ಸ್ವಂತ	ಸತ್ಯ
ಅವಸರ	ಸಮಯ	ಆತುರ
ಖಂಡಿತ	ಕತ್ತರಿಸು	ನಿಜ, ಸತ್ಯ
ವಿಪರೀತ	ವಿರುದ್ಧ	ಬಹಳ
ಭದ್ರ	ಮಂಗಳ	ಸುರಕ್ಷಿತ
ಸಂಭ್ರಮ	ಗೊಂದಲ	ಸಡಗರ
ನಿಧಾನ	ರೋಗ ಪರೀಕ್ಷೆ	ಸಾವಕಾಶ

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳು ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವು ಹೊಂದಿದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾ ಬಂದುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುವೆವು. ಇದೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಧ್ವನಿ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಂತಹ ಆಂತರಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗಿಂತ ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ; ಹೊಸ- ಹೊಸ ಶಬ್ದಗಳ ಸೇರ್ಪಡೆಯು ಕನ್ನಡದ ನಿಘಂಟಿಗೆ ಆಗುವ ಮೂಲಕ ಘಟಿಸುವುದು .ತನ್ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಸಂಪತ್ತು ದ್ವಿಗುಣಗೊಂಡು ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುವುದು.